

Minister Klimatu i Środowiska

DPN-WEP.0500.6.2026.AŁ
4253188.17227245.13970179
Warszawa, 02-03-2026

Odpowiedź na interpelację

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację posłanki Barbary Grygorcewicz (K10INT15229)
Temat: spalanie owsa w indywidualnych instalacjach grzewczych

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

Przekazuję odpowiedź na interpelację posłanki Barbary Grygorcewicz (K10INT15229), sporządzoną w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Przepisy powszechnie obowiązujące dotyczące emisji zanieczyszczeń do powietrza nie regulują kwestii spalania zboża w instalacjach energetycznych o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, do których zaliczają się instalacje używane w gospodarstwach domowych.

Instalacje energetyczne o nominalnej mocy cieplnej poniżej 10 MW, opalane biomasą, zwolnione są z obowiązku uzyskania pozwolenia na emisję gazów lub pyłów do powietrza [1]. Przy tym, przez biomasę rozumie się m.in. produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii oraz odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa [2]. Instalacje energetyczne o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, które nie wymagają pozwolenia, nie wymagają również zgłoszenia [3].

Kwestie związane z wymaganiami dotyczącymi instalacji spalania paliw oraz rodzajów i jakości paliw stosowanych w gospodarstwach domowych określają tzw. uchwały antysmogowe. Są to akty prawa miejscowego, przyjmowane przez sejmiki województw i publikowane w wojewódzkich dziennikach urzędowych [4].

Uchwały określają:

- Granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia lub zakazy;
- Rodzaje podmiotów lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy;
- Rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane lub parametry techniczne / rozwiązania techniczne / parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na tym obszarze.

Dodatkowo, uchwały mogą określać sposób lub cel wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami określonymi w uchwale, okres obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku oraz obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały.

Dotychczas uchwały antysmogowe zostały wprowadzone przez sejmiki 14 województw (uchwał nie przyjęto tylko w województwie warmińsko-mazurskim i podlaskim). Każda z uchwał w sposób specyficzny dla siebie formułuje ograniczenia lub zakazy dotyczące spalania paliw lub wymagania dotyczące eksploatacji instalacji.

Jeżeli chodzi o ograniczenia w wykorzystaniu pewnych rodzajów paliw, to uchwały antysmogowe nie wymieniają konkretnie ziaren zbóż jako rodzaju paliwa, którego wykorzystanie jest zakazane. W odniesieniu do biomasy, powszechny w uchwałach antysmogowych jest jedynie zakaz spalania biomasy o wilgotności powyżej 20%. Niemniej, część z uchwał wprowadza szersze zakazy, które obejmują również ten rodzaj paliwa. Przykładem jest uchwała antysmogowa dla gminy miejskiej Kraków, która zakazuje wykorzystywania wszystkich paliw stałych (węglowych i biomasowych).

Natomiast trzeba wskazać, że na wielu obszarach, na których uchwały obowiązują, dopuszczają one obecnie wykorzystanie jedynie kotłów spełniających wymagania emisyjne wyższych klas emisji, zgodnie z normą PN-EN 303-5:2012 [5], lub spełniających tzw. wymagania ekoprojektu [6]. Producenci takich urządzeń deklarują wielkości emisji oraz spełnianie wymagań emisyjnych dla konkretnych rodzajów paliw używanych w danym urządzeniu, na podstawie przeprowadzonych badań.

W przypadku, gdy producent urządzenia grzewczego nie dopuszcza w danym urządzeniu spalania tego rodzaju paliwa (ziaren zbóż, lub szerzej – biomasy nieдрzewnej itp.) lub nie deklaruje odpowiedniej wielkości emisji dla tego rodzaju paliwa – wówczas spalanie tego rodzaju paliwa należy uznać za niezgodnie z daną uchwałą antysmogową.

Kontrole w zakresie przestrzegania postanowień uchwał antysmogowych przez osoby fizyczne prowadzone są przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta [7].

Odniesienia i podstawa prawna:

- [1] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia (Dz.U. z 2010 r. poz. 881).
- [2] rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. z 2020 r. poz. 1860)
- [3] rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie rodzajów instalacji, z których emisja wymaga zgłoszenia (Dz.U. z 2019 r. poz. 1510);
- [4] Na podstawie art. 96 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.).
- [5] Zgodnie z normą PN-EN 303-5:2012 Kotły grzewcze – część 5: Kotły grzewcze na paliwa stałe z ręcznym i automatycznym zasypem paliwa o mocy nominalnej do 500kW. Terminologia, wymagania, badania i oznakowanie.
- [6] Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz. Urz. UE L 193 z 21.7.2015, str. 100–114).

[7] Na podstawie art. 379 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Krzysztof Bolesła
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM